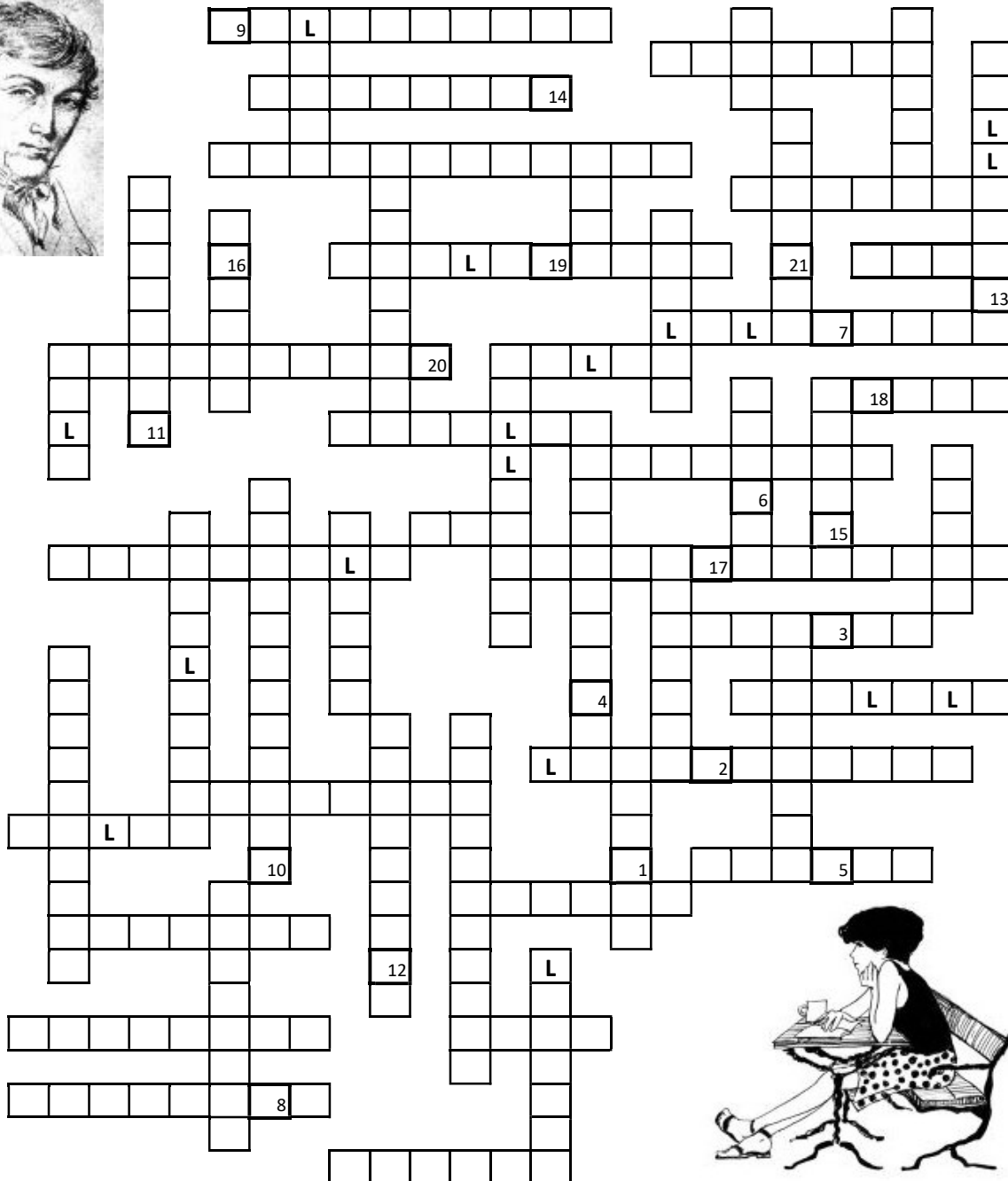

„NASI” W JEŻYCJADZIE®

JOLKA ROMANTYCZNA NA PODSTAWIE CYKLU POWIEŚCI MAŁGORZATY MUSIEROWICZ

źródło: musierowicz.com

ROZWIĄZANIE:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	

Czy wiesz...

- Kto i do kogo wypowiada te słowa? W którym tomie Jeżycjady?
- Z jakiego dzieła pochodzi ten cytat? Kto jest jego autorem?

W jolce ujawniono wszystkie litery L. Opisy haseł podano w przypadkowej kolejności.

- Matka trzech Budrysów, czyli pani ___ w skojarzeniu Bernarda.
- Imię postaci, której podano czarną polewkę w dziele cytowanym Laurze przez dziadka Borejkę.
- Miał wrażenie, że zamurówuje Mazepę.
- Tytuł wiersza Norwida, zaznaczonego przez profesora Dmuchawca w tomiku pozostawionym Aurelii-Geniusi.
- Czarna, w wybranym przez Monikę wierszu Konstantego Gaszyńskiego.
- Tom Jeźycjady, w którym Ignacy Borejko – pyłek pod rozgwieżdżonym niebem – cytuje *Dziady* w Noc Perseidów.
- Zirytowana Laura: – Czy chcecie mnie wysłać na zasiłek? A może zrobić ze mnie gosposię? Istotę bez wykształcenia i perspektyw? Jeśli tak, to wiedzcie, że na to nie pozwolę. ___ ! Ty nad poziomy wylatuj!
- Pyziak popadł w lekką nostalgię, ukończywszy lat czterdzieści i ___ .
- Bohater wiersza (cytowanego przez Ignacego Borejkę), w którym *jedzą, piją, lulki palą*.
- *Płomień rozgryzie malowane dzieje, Skarby mieczowi spustoszą złodzieje, ___ ujdzie cało, tłum ludzi obiega (...)*.
- Imieninowy festiwal wierszy o burzy: Róża cytuje ___ .
- Tytuł utworu, którego fragment przypomniał się Ignasiowi – i pocieszył go – w nocy na biwaku.
- Tylu było zbójców w wierszu, do którego nawiązuje Łusia, mówiąc do ciotki Patrycji: – Nie, zaraz, co ja gadam, bory były pełne zwierza, a zbójcy na drodze, rzeki zaś rozlały. Z tym że to akurat było na Litwie.
- W rozmowie z Norą z zadowoleniem, choć nie całkiem trafnie, zacytował Norwida.
- Młodość życia rzeźbiarką, czyli myśl z wiersza ___ w refleksjach Roberta Rojka.
- Fraza z jego *Hymnu* znalazła się w liryku *Motto*.
- Musiała dojrzeć do zrozumienia *Rozmowy wieczornej*.
- Autor najwybitniejszej polskiej powieści poetyckiej, recytowanej sobie w myślach przez Ignacego Grzegorza, pchającego motorynkę przez leśne ostępy.
- Aniela do Bebe: – To ja też mogę. Ale niezbyt mi się to podoba. Bebe. Była taka ___ u Mickiewicza.
- Jej lalki nosiły imiona rodem z dramatu Słowackiego.
- Zdenerwowany ___ : – Jak wygląda Mickiewicz? Taki z brodą, i te włosy takie długie, rozczochrane? Uau! Niesamowite. On mi się śnił.
- Dzieło romantyczne, skojarzone przez Konrada z wyprawą po maliny.
- *Już mrok zapada, nigdzie drogi ni ___ ; Patrzę w niebo, gwiazd szukam, przewodniczek todzi (...)*.
- Wyrzeźbił – jak to ujął Ignacy Grzegorz – symboliczne drzwi do wieczności.
- Ignacy Grzegorz swój pierwszy sonet wzorował ściśle na pierwszym z sonetów ___ .
- Tytułowa postać utworu, z którego pochodzi cytat – skojarzenie Gabrieli zapatrzonyj w bliskich na weselu Laury.
- *Nad ___ słońce weszło i już padło / Na strzechy i przez szpary w stodołę się wkradło (...)*, czyli Ignacy Borejko czyta Gabrieli „jednego z naszych”.
- Jej ukochaną lekturą podrózną była *Gorączka romantyczna* Marii Janion.
- Imieninowy festiwal wierszy o burzy: Fryderyk cytuje ___ .
- Cztery godziny w szkole – w dzień spotkania z Pawełkiem w kawiarni w „Merkurym” – zleciały Anieli jak ___ jaki złoty.

- Nie lada żłoby przed Fryderykiem, czyli Miła i Ignacy o chłopaku Róży językiem i wierszem Aleksandra ___ .
- Postać z *Dziadów* Mickiewicza, wspomniana przez Adama snującego przed Laurą plany ich podróży poślubnej do Wilna.
- Kontuzjowana Ida nie zamierzała czołgać się w poszukiwaniu zasięgu pod słup, na wzgórek, czyli językowe echo ballady *Powrót* ___ .
- Dzieło Norwida przywołane w rozmowie Ignacego Grzegorza i Agnieszki o życiu – męstwie – sztuce – pięknie.
- Młodzi Fidelisowie śladami Mickiewicza pojechali do ___ , skąd jednak wrócili szybciej z powodu złego samopoczucia Laury.
- Co zostanie? Dla Natalii i Ignasia: *Bo tak się za nas ___ poeci.*
- Jego filozofia, jak opowiadał Agnieszce Ignacy Grzegorz, miała wielki wpływ na Krasińskiego i Norwida.
- – *Ach pełno malin – a jakie różowe! A na nich perły rosy kryształowe. Usta ___ takie koralowe Jak te maliny...*
- Tytułowa postać utworu z literackiej zagadki profesora Dmuchawca.
- *Stepy* ___ – jeden z liryków Mickiewicza nawiedzających Laurę w Śmiełowie.
- Fragment *Pana Tadeusza*, deklamowany przez Ignasia Borejkię na rozpoczęciu roku szkolnego 1946/1947.
- Raz Konradek, raz ___ , czyli pani B. Sznytek o Koziu do Bebe.
- ___ do Laury: – No, co tak patrzysz? *Pana Tadeusza* czytałem, we fragmentach. Z trudem.
- Pierwsze słowo tytułu wiersza zacytowanego przez wzburzoną Laurę: – Bardzo przepraszam, ciociu oraz panie Filipku (...) że wyraziłam się nieco wulgarnie. Ale gwałt niech się gwałtem odciska.
- Drzwi do ___ Borejków zwykle stały na wcięż otwarte, jak brama w Soplicowie.
- Ignacy Grzegorz do Józinka: – Chciałem z tobą nareszcie pogawędzić. Wiesz – takie długie, nocne rodaków ___ . O co zakład, pomyślał Józinek, że to znowu jakiś cholerny cytat.
- *Gwiazdy nad tobą i gwiazdy pod tobą, I dwa obaczysz* ___ .
- Adam, rozczesujący włosy zapłakanej Laury, deklamuje sonet Mickiewicza *Do* ___ .
- Tytuł wiersza Adama Mickiewicza, cytowanego przez zachwyconego Ignacego Grzegorza nad nocnym jeziorem.
- Według odpowiedzi Aurelii Bitner, autor utworu z zagadki profesora Dmuchawca został za młodu zaliczony przez ___ do nikczemnej pseudoliterackiej gawiedzi.
- Słowa *czucie i wiara silniej mówią do mnie*, padające z ust Ignacego Grzegorza, to cytat z ballady ___ .
- „Cholerny cytat”, którego domyślił się Józinek, pochodzi z wiersza *Do Matki* ___ .
- Dramat romantyczny, który błąkał się w podświadomości pani Sznytek, gdy mówiła do Bebe o jej bracie.
- Akermańskie w wierszu Kazimierza Wierzyńskiego.
- „Jeden z naszych”, czytany przez tatę leżącą w szpitalu Gabrieli, to oczywiście ___ .

Rzecz jasna, nasza jolka nie wyczerpuje całego bogactwa cytatów, nawiązań i aluzji romantycznych w Jeźycjardzie.